

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
Autoritatea de Management pentru Programul
Operațional Regional
Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, București
Telefon: 0372 111 409
E-mail: info@mdrap.ro
www.mdrap.ro
www.info regio.ro

Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
Organismul Intermediar pentru Turism
Bd. Dinicu Golescu Nr.38, sector 1, București
Telefon: 0372 144 000
Fax: 0372 144 001

Beneficiar proiect
Fundația „Cuvântul care zidește”
Str. Mitropolit Firmilian nr.3, Craiova, Dolj, Cod Poștal
200381
Tel. fix: 0251/53.27.28 Tel. mobil: 0756.196.607 Fax:
0251/53.27.28
E-mail: m_pasmangia@yahoo.com

Material gratuit
www.monument-istoric.ro

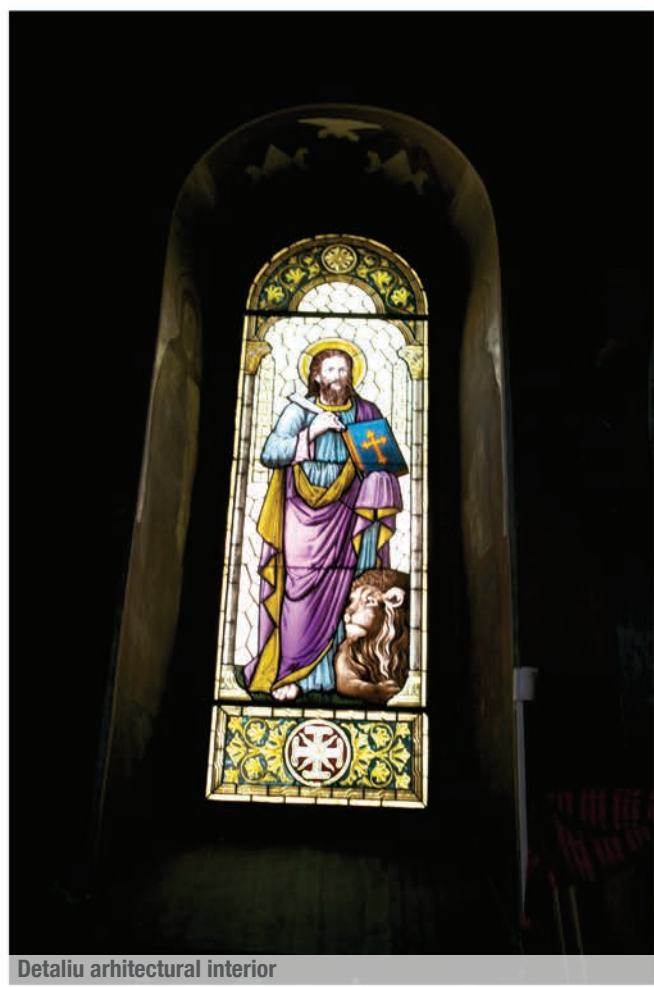
Investim în viitorul tău!
Proiect selectat în cadrul Programul Operațional și co-finanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

*Turismul cultural religios din județele Vâlcea și Olt -
oportunitate de promovare a identității naționale și a
valorilor patrimoniului național”*

Fundația „Cuvântul care zidește”

Aprilie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod
obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene
sau a Guvernului României

Detaliu arhitectural interior

Imagine exterior - Vedere Intra

Mănăstirea Stănișoara
mănăstire de maici, viață de obște
monument istoric, județul Vâlcea

Regio
PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

Imagine exterior - Vedere Ansamblu

Imagine exterior - Fațadă SUD

Imagine interior - Catapeteasmă

Mănăstirea Stănișoara, cu hramul „Sfântul Gheorghe“ este amplasată la poalele masivului Cozia, pe versantul său sudic, pe teritoriul localității Călimănești, județul Vâlcea.

În drumul spre mănăstirea Stănișoara, pe peretele unei stânci, sunt așezate două icoane de lemn ce întruchiează pe Sfântul Mucenic Gheorghe, pe Sfântul Ierarh Nicolae și pe Mântuitorul Hristos. Tot în apropierea mănăstirii se află și o peșteră cu icoane, în care nu se știe dacă a viețuit cineva vreodată.

La Nucet-Stănișoara, primul așezământ monahal a fost un schit construit din lemn de către sihăstria Meletie, Neofit, Isaia și alții, veniți pe aceste locuri de la mănăstirea Cozia și trăitori ai peșterilor de aici. La înființare, schitul era foarte sărac și astfel nu a fost închinat la nicio altă mănăstire, așa cum era obiceiul în acele vremuri. Amplasarea acestuia pe moșia mănăstirii Cozia face ca schitul să fie considerat metohul acesteia.

În 1747, Gheorghe Clucerul împreună cu alți boieri din Pitești zidesc aici o biserică pe o vatră de sihăstrie din secolul al XIV-lea. În anul 1788, mănăstirea a fost pustiită de năvălitorii turci care au incendiat biserica, iar pe călugări i-au omorât. Din construcțiile ridicate la 1747, nu au mai rămas decât zidurile bisericii. Între anii 1803-1806, schitul Nucet - Stănișoara a fost reconstruit de către monahii Sava și Teodosie, veniți de la Athos, sprijiniți de episcopul Iosif I al Argeșului. În perioada 1818-1820, Teodosie, ucenicul lui Sava, începe zidirea unei noi biserici. Incendiul din 1850 va distruge chiliile de lemn ale mănăstirii, acestea fiind refăcute de Onufrie Ieroschimonahul, cel ce va urma la stăreția mănăstirii, după Teodosie. În anul 1900 sunt reconstruite casele și clopotnița în partea de vest a bisericii, iar în 1901, în partea de nord, sunt ridicate chiliile. Actuala biserică din piatră a fost construită între anii 1903-1908, iar în anul 1937 se construiește biserica paraclis.

Mănăstirea mai păstrează, ca odoare de preț, câteva icoane vechi aduse de la Sfântul Munte Athos, de către călugării Sava și Teodosie, precum și un „antimis“, dăruit acesteia de Mănăstirea Cozia, în anul 1809. De asemenea, nu trebuie omise și deținerea câtorva icoane cu semnătura pictorului Belizarie I. Pascu din Pitești, precum și a unor cărți slavonești de ritual aduse de cei doi călugări de la Sfântul Munte. În biserică mare se găsește și un policandru de la Mănăstirea Curtea de Argeș, care se presupune a fi dăruit de domnitorul Neagoe Basarab.

Așezământul monahal de la Stănișoara este unul deosebit de retras, locul și împrejurimile acestuia fiind deosebit de liniștite și frumoase, iar drumul până la mănăstire este destul de anevoios. Monahii din obște duc o viață duhovnicească aproape pustnicească, petrecând în rugăciune, în slujbe de toată noaptea, fără să le fie permisă gătirea mâncărilor din carne.